

Cartea lui Ioel și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea Laodiceană - Numărul Patruzeci

Jeff Pippenger

2026-02-03

Numărul Patruzeci

Petru se afla, în mod simbolic, la Cezareea lui Filip, la ceasul al treilea, în drumul său spre Cezareea Maritima și spre ceasul al nouălea. Potrivit lui Matei și Marcu, șase zile mai târziu, Petru, Iacov și Ioan se aflau pe Muntele Schimbării la Față. Luca spune opt zile, între Panium și Munte. De la porțile iadului, la Cezareea lui Filip, până la moartea crucii, cu un popas pe drum la Muntele Schimbării la Față. Trei pași de la Panium la legea duminicală. Cezareea la început, Muntele la mijloc și Cezareea la sfârșit. Iadul la început, moartea la sfârșit, cu slava lui Dumnezeu la mijloc. O răzvrătire alfa, reprezentată de porțile iadului, și o răzvrătire omega, reprezentată de moartea Fiului lui Dumnezeu.

Cezareea lui Filip este temelia, căci acolo Hristos a identificat Stânca pe care Își va zidi Biserica. Muntele Schimbării la Față este al doilea pas, unde templul este desăvârșit și piatra din capul unghiului este pusă. Al treilea pas, al judecății, la cruce, a urmat după aceea.

Și le-a zis: Adevărat vă spun că sunt unii dintre cei ce stau aici care nicidecum nu vor gusta moartea până nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu venind cu putere. Și, după șase zile, Isus îi ia cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan și îi duce singuri, deoparte, pe un munte înalt; și S-a schimbat la față înaintea lor. Și veșmintele Lui s-au făcut strălucitoare, foarte albe ca zăpada, așa cum niciun înălbitor de pe pământ nu le poate albi. Și li s-au arătat Ilie împreună cu Moise; și vorbeau cu Isus.

Atunci Petru, luând cuvântul, I-a zis lui Isus: „Învățătorule, este bine să fim aici; și să facem trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise și una pentru Ilie.”

Căci nu știa ce să spună; fiindcă erau cuprinși de o mare frică. Și s-a făcut un nor care i-a umbrit; iar din nor s-a auzit un glas, zicând: Acesta este Fiul Meu preaiubit: de El să ascultați. Și deodată, privind împrejur, n-au mai văzut pe nimeni, decât numai pe Isus cu ei. Și, pe când se coborau de pe munte, le-a poruncit să nu spună nimănui cele ce văzuseră, până când Fiul omului va fi înviat din morți. Și au păstrat în ei cuvântul acesta, întrebându-se unii pe alții ce ar putea să însemne învierea din morți. Marcu 9:1–10.

Pe munte, Petru propune să ridice un cort pentru Moise, Hristos și Ilie.

„Moise a trecut prin moarte, dar Mihail S-a coborât și i-a dat viață înainte ca trupul lui să fi văzut putrezirea. Satana a încercat să țină trupul, pretinzându-l ca fiind al său; dar Mihail l-a înviat pe Moise și l-a dus la cer. Satana a tunat cu amărăciune împotriva lui Dumnezeu, denunțându-L ca nedrept pentru că a îngăduit ca prada lui să-i fie luată; dar Hristos nu Și-a muștrătrat potrivit, deși prin ispita lui căzuse slujitorul lui Dumnezeu. El l-a trimis cu blândețe la Tatăl Său, zicând: «Domnul să te mustre.»”

„Îsa le şagirdanwanê xwe gotibû ku hin ji wan ên ku li ba wî rawestabûn, heya ku Padîşahiya Xwedê bi hêz were, mirinê neçêşin. Di veguherîna rûmetê de ev soz hat bicihanîn. Li wir çehreyê Îsa hate guhartin û wekî rojê ronî bû. Cilên wî spî û birqok bûn. Mûsa amade bû da ku wan ên ku di dîsa xuya bûna Îsa ya duyemîn de ji miriyan werin raber kirin temsîl bike. Û Îlyas, yê ku bêyî dîtina mirinê hate guhastin, wan ên ku di hatina duyemîn a Mesîh de wê bêne guhertin bo nemirîtiyê û bêyî dîtina mirinê wê werin guhastin bo ezmanan temsîl kir. Şagird bi heyret û tirs mezinahiya bilind a Îsa û ew ewr a ku ser wan de siya dikir dîtin, û dengê Xwedê bi mezinahiya tirsnak bihîstin ku digot: ‘Ev Kurê Min ê hezkirî ye; guh bidin wî.’” Early Writings, 164.

Muntele Schimbării la Față identifică trei corturi. Cortul lui Moise, la începutul vechiului Israel; cortul lui Hristos, așa cum este reprezentat prin întruparea Sa; și cortul care este cel al celor o sută patruzeci și patru de mii, așa cum este reprezentat prin Ilie. Cei o sută patruzeci și patru de mii sunt aceia care nu gustă moartea până când văd a Doua Venire a lui Hristos. Muntele identifică punctul în care sigiliul este întipărit asupra celor o sută patruzeci și patru de mii.

Tabernacolul celor o sută patruzeci și patru de mii este ridicat în sărbătoarea antitipică a Corturilor. Muntele îi identifică pe cei care nu gustă moartea și prezintă trei martori că, atunci când văd slava lui Dumnezeu în munte, este sărbătoarea antitipică a Corturilor.

Sunt ridicați ca tabernacolul lui Ilie, care a început să fie înălțat în 2023, când atât Moise, cât și Ilie au fost înviați. Mai întâi a fost pusă temelie, adică singura temelie care poate fi pusă, iar acea temelie este Hristos, piatra din capul unghiului și piatra de temelie. Apoi este așezată piatra din vârful, care reprezintă pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii, așa cum este reprezentată la Muntele Schimbării la Față. Pe Munte, Petru, Iacov și Ioan îi reprezintă pe aceia care, în fapt, nu gustă moartea. Petru a consemnat mai târziu că împărăția de preoți este alcătuită din cei care au gustat că Domnul este bun și care erau o casă duhovnicească. Ei au gustat viața, de aceea nu gustă moartea.

Dacă, într-adevăr, ați gustat că Domnul este plin de har. Venind la El, ca la o piatră vie, lepădată, ce-i drept, de oameni, dar aleasă de Dumnezeu și prețioasă, și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca o casă duhovnicească, o preoție sfântă, ca să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu prin Isus Hristos. De aceea este cuprins și în Scriptură: „Iată, pun în Sion o Piatră din capul unghiului, aleasă, prețioasă; și cine crede în El nu va fi dat de rușine.” 1 Petru 2:3–6.

Cuvântul tradus prin „dați de rușine” înseamnă „a se rușina”. Rămășița este reprezentată prin Petru, iar bucuria lor este pusă în contrast cu aceia care au respins solia ploii târzii. O cheie a celor o sută patruzeci și patru de mii, căci lui Petru i-au fost date „cheile” Împărăției, este „piatra din capul unghiului” care a fost pusă în Sion. Acea piatră este minunată în ochii celor neprihăniți și o piatră de poticnire pentru bețivii lui Efraim.

Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie piatra din capul unghiului. Acesta este lucrul Domnului; este minunat în ochii noștri. Psalmii 118:22, 23.

Isus a comentat aceste versete în încheierea parabolei viei.

Иисус им каза: Не сте ли никога чели в Писанията: „Камъкът, който зидарите отхвърлиха, той стана глава на ъгъла; от Господа е това, и чудно е в нашите очи“? Затова ви казвам, че Божието царство ще бъде отнето от вас и дадено на народ, който принася плодовете му. И всеки, който падне върху този камък, ще се строши; а върху когото той падне, ще го смаже на прах. И когато главните свещеници и фарисеите чува притчите Му, разбраха, че за тях говори. Но като търсеха да Го хванат, побояха се от множеството, защото Го смятаха за пророк. Матей 21:42–46.

Oricine primește mesajul fundamental va fi zdrobit, căci Stâncă este Hristos, iar lucrarea Evangheliei este de a smeri omul până în țărână.

„Ce este îndreptățirea prin credință? Este lucrarea lui Dumnezeu de a culca în țărână slava omului și de a face pentru om ceea ce nu stă în puterea lui să facă pentru sine. Când oamenii își văd propria nimicnicie, sunt pregătiți să fie îmbrăcați cu neprihănirea lui Hristos. Când încep să-L laude și să-L înalțe pe Dumnezeu toată ziua, atunci, privind, sunt schimbați în același chip. Ce este regenerarea? Este descoperirea către om a ceea ce este propria lui fire adevărată, că în sine însuși este fără valoare.” Manuscript Releases, volumul 20, 117.

Oricine respinge piatra de temelie este nimic, așa cum s-a întâmplat cu Israelul din vechime, în împlinirea aplicării de către Isus a parabolei vici. Iudeii L-au respins pe Hristos; de asemenea, ei l-au respins pe Moise, căci, dacă l-ar fi crezut pe Moise, L-ar fi crezut și pe Hristos. Ei au respins Legea lui Dumnezeu, învățând ca doctrină poruncile oamenilor. Hristos, Moise și Legea sunt toate simboluri ale temeliei, iar Hristos este singura temelie care poate fi pusă; însă Hristos, ca temelie, este reprezentat prin multe simboluri. Moise și Legea sunt amândouă ilustrații ale acestui fapt. Hristos este singura temelie, dar aceasta înseamnă doar că celelalte temelii din Cuvântul Său profetic sunt pur și simplu simboluri ale vreunui aspect al caracterului Său.

Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă, care este Isus Hristos. 1 Corinteni 3:11.

Isus est Verbum, et, eo ipso, regulæ quæ in Verbo Ipsius continentur, Ipsum repræsentant. Hac de causa Soror White tradit Decem Præcepta esse transcriptionem characteris Christi. Ipse est Primus et Novissimus, et, cum hoc modo exhibetur, ostenditur Christum semper finem rei una cum initio rei illustrare. Ut Verbum, Ipse etiam est “Veritas,” et veritas est compages prophetica. Ipse est Leo de tribu Juda, cum Verbum Suum obsignat et resignat. Ipse quoque est lapis angularis qui fit lapis summus. Lapis angularis simpliciter est illustratio Ipsius ut fundamenti, sive prima littera vocabuli Hebraici “veritas.” Lapis autem summus est opus coronans in templo, et, cum compagini veritatis aptatur, lapis summus viginti duobus vicibus potentior est quam lapis angularis. Quod mirabile est in oculis eorum qui gustaverunt quoniam suavis est Dominus, hoc est, quod principia compaginis veritatis, cum lapide angulari et lapide summo congruenter disposita, unam ex clavibus prophetis quæ Petro datæ sunt manifestant.

Alfa, prva črka, je ena, toda omega, zadnja črka, je dvaindvajset. Millerjevi dragulji sijejo kakor sonce, toda ko je mož s krtačo za prah sestavil dragulje, so bili desetkrat svetlejši. Spoznanje, da je konec preroške črte enak začetku preroških črt, vendar mogočnejši od njega, je »čudovito«. To je

prvina Kristusovega značaja; to je eden izmed ključev, danih Petru, da zveže sto štirinštirideset tisoč.

„Duhovna hiša“ pri Petru je skrinja iz sanj Williama Millerja in tudi Malahijeve shramba desetine in darov. Ko se odpro nebeška okna, je en razred vržen iz sobe, drugi razred pa je vržen v skrinjo in prejme bele lanene obleke Božje zmagovalne cerkve.

„Cu solemnitate și în mod public, poporul lui Iuda se legase prin făgăduință să asculte de Legea lui Dumnezeu. Dar, când influența lui Ezra și a lui Neemia a fost pentru o vreme înlăturată, au fost mulți care s-au depărtat de Domnul. Neemia se întorsese în Persia. În timpul absenței sale din Ierusalim, s-au strecurat rele care amenințau să pervertească națiunea. Nu numai că idolatrii au prins rădăcini în cetate, dar au pângărit prin prezența lor chiar și curțile templului. Prin căsătorii mixte se legase o prietenie între marele-preot Eliașib și Tobia, amonitul, vrăjmașul de moarte al lui Israel. Ca urmare a acestei alianțe nelegiuite, Eliașib îngăduise ca Tobia să ocupe o încăpere legată de templu, care până atunci fusese folosită ca magazie pentru zeciuiele și darurile poporului.”

„Din pricina cruzimii și violenței amoniților și moabiților față de Israel, Dumnezeu declarase prin Moise că ei trebuiau să fie pentru totdeauna excluși din adunarea poporului Său. Vezi Deuteronomul 23:3–6. Sf idând acest cuvânt, marele-preot alungase darurile păstrate în camera Casei lui Dumnezeu, pentru a face loc acestui reprezentant al unei rase proscrise. Un dispreț mai mare față de Dumnezeu nu s-ar fi putut arăta decât acordând o asemenea favoare acestui vrăjmaș al lui Dumnezeu și al adevărului Său.”

„La întoarcerea din Persia, Neemia a aflat despre această profanare îndrăzneată și a luat fără întârziere măsuri pentru a-l izgoni pe intrus. «M-am mâhnit foarte», declară el; «de aceea am aruncat afară din odaie toate lucrurile casei lui Tobia. Apoi am poruncit, și au curățit odăile; și am adus iarăși acolo vasele Casei lui Dumnezeu, împreună cu darul de mâncare și tămâia.»”

„Nu numai că templul fusese profanat, ci și darurile fuseseră folosite în mod necuvenit. Aceasta a avut tendința de a descuraja dărnicia poporului. Ei își pierduseră zelul și ardoarea și erau reticenți în a-și aduce zecimile. Visteriile Casei Domnului erau slab aprovizionate; mulți dintre cântăreți și alții implicați în slujirea templului, neprimind sprijin suficient, părăsiseră lucrarea lui Dumnezeu pentru a munci în altă parte.

„Neemia s-a apucat să îndrepte aceste abuzuri. El i-a adunat pe cei care părăsiseră slujba Casei Domnului „și i-a pus iarăși la locul lor”. Lucrul acesta a inspirat încredere poporului, iar tot Iuda a adus „zeciuiala din grâu, din must și din untdelemn”. Bărbați care „erau socotiți credincioși” au fost puși „vistiernici peste vistierii”, „iar datoria lor era să împartă fraților lor.””
Profeți și regi, 669, 670.

Коли Несмія «вигнав Товію», він цим прообразово передвіщав Христа, Який виганяє мінйялів із того самого храму. Це був не просто храм, а саме та кімната в храмі, де зберігалися десятини. Коли Єляким, філадельфієць, замінив Шевну, лаодикійця, Шевна був тим скарбником, якого було викинуто на далеке поле.

Așa zice Domnul Dumnezeu al oștirilor: „Du-te, mergi la acest vistiernic, la Șebna, care este mai-mare peste casă, și spune-i: «Ce ai tu aici? Și pe cine ai tu aici, de ți-ai săpat aici un mormânt, ca unul care își sapă un mormânt sus, și își cioplește o locuință în stâncă?» Iată, Domnul te va arunca departe printr-o robie puternică și te va înveli negreșit. Te va răsuci și te va azvârli cu putere ca pe o minge într-o țară întinsă; acolo vei muri, și acolo carele slavei tale vor fi rușinea casei stăpânului tău. Și te voi izgoni din dregătoria ta, și din starea ta te va doborî.”

Și va fi în ziua aceea că voi chema pe robul Meu, Eliakim, fiul lui Hilchia; îl voi îmbrăca cu haina ta și îl voi întări cu brâul tău, iar stăpânirea ta o voi încredința în mâna lui; și el va fi un tată pentru locuitorii Ierusalimului și pentru casa lui Iuda. Și voi pune pe umărul lui cheia casei lui David; el va deschide, și nimeni nu va închide; și va închide, și nimeni nu va deschide.

Și-l voi înfinge ca pe un țaruș într-un loc sigur; și el va fi un tron de slavă pentru casa tatălui său. Și de el vor atârna toată slava casei tatălui său, odraslele și vlăstarele, toate vasele de mică însemnătate, de la vasele pentru cești până la toate vasele pentru ulcioare. În ziua aceea, zice Domnul oștirilor, țarușul care este înfipt în locul sigur va fi scos, va fi tăiat și va cădea; și povara care era asupra lui va fi nimicită, căci Domnul a rostit aceasta. Isaia 22:15–22.

În ziua în care Șebna, laodiceanul neînțelept, este aruncat afară, lui Eliakim îi este dată cârmuirea bisericii triumfătoare. Când Hristos curăță templul celor o sută patruzeci și patru de mii de gunoiul care a acoperit pietrele prețioase, El arată că avea să-i „acopere” pe cei reprezentați de Șebna. Înainte ca ferestrele cerului să fie deschise, pietrele prețioase erau acoperite cu gunoi, iar când gunoiul este aruncat afară, gunoiul este apoi acoperit cu rușine. Visul lui William Miller identifică sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii.

Caseta este vistieria lui Maleahi, casa duhovnicească a lui Petru și cortul lui Ilie pe care Petru a dorit să-l ridice. Omul cu peria de praf ilustrează pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii atunci când El aruncă nestematele în cutie. Maleahi identifică proba care dovedește că poporul lui Dumnezeu s-a întors cu adevărat la El.

Atunci cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea unul cu altul; și Domnul a luat aminte și a ascultat, și o carte de aducere-aminte a fost scrisă înaintea Lui pentru cei ce se tem de Domnul și care cugetă la Numele Lui. Și ei vor fi ai Mei, zice Domnul oștirilor, în ziua aceea când Îmi voi alcătui comoara Mea deosebită; și îi voi cruța, cum cruță un om pe fiul său care-i slujește. Atunci vă veți întoarce și veți vedea deosebirea dintre cel neprihănit și cel rău, dintre cel ce slujește lui Dumnezeu și cel ce nu-l slujește. Maleahi 3:16–18.

Tornați-vă este un cuvânt-cheie în acest pasaj, căci Dumnezeu Își cheamă poporul să se întoarcă la El, dar totodată îi provoacă pe acei oameni să-L pună la încercare, aducând zeciuielile și darurile, și va veni de asemenea un timp când cei neprihăniți se vor „întoarce”, iar făcând astfel, vor „deosebi” între cei înțelepți și cei nechibzuiți. Cei care s-au temut de Domnul și care au cugetat la Numele Lui sunt aceia care trebuie să fie steagul celor o sută patruzeci și patru de mii.

Frica de Domnul este prima probă; astfel, când versetul șaisprezece spune: „Atunci” cei ce se temeau de Domnul, el face trimitere înapoi, în cadrul narațiunii profetice.

Cuvintele voastre au fost aspre împotriva Mea, zice Domnul. Totuși voi ziceți: „Ce am vorbit noi atât de mult împotriva Ta?” Ați zis: „Degeaba este să slujim lui Dumnezeu; și ce folos avem că am păzit porunca Lui și că am umblat măhniți înaintea Domnului oștirilor?” Și acum noi îi numim fericiți pe cei trufași; da, cei ce săvârșesc răutatea sunt înălțați; da, cei ce ispitesc pe Dumnezeu sunt chiar izbăviți. Maleahi 3:13–15.

મલાકી કહે છે, “અને હવે અમે ગર્વીલોને સુખી કહીએ છીએ.” એફરાયમિના દારૂડયાઓને “અહંકારનો મુકુટ” કહેવામાં આવ્યા છે, અને જ્યારે તેઓ એવું માને છે કે મૂસા અને એલયા—તે બે પ્રભુવક્તાઓ જેઓએ તેમને પીડા આપી હતી—મરી ગયા છે, ત્યારે તેઓ આનંદતિ થાય છે. તેઓ એટલા આનંદતિ થયા કે એકબીજાને ભેટો મોકલી.

Iar trupurile lor moarte vor zăcea în ulița cetății celei mari, care, duhovnicește, se cheamă Sodomă și Egipt, unde a fost răstignit și Domnul nostru. Și oameni din popoare și seminții și limbi și neamuri vor privi trupurile lor moarte trei zile și jumătate și nu vor îngădui ca trupurile lor moarte să fie puse în morminte. Și cei ce locuiesc pe pământ se vor bucura de ei, se vor veseli și își vor trimite daruri unii altora, pentru că acești doi proroci îi chinuiau pe cei ce locuiesc pe pământ. Apocalipsa 11:8–10.

Mândrii sunt fericiți din 18 iulie 2020 și până în 2023. La 18 iulie 2020, mesajul a fost „îndrăzneț” împotriva „Domnului”. La 18 iulie 2020, nu am recunoscut cât de cumplit vorbisem împotriva lui Dumnezeu și a Cuvântului Său. Dezamăgiți, am intrat în timpul de așteptare, așa cum este reprezentat prin lamentația: „Degeaba slujim lui Dumnezeu; și ce folos avem că am păzit porunca Lui și că am umblat măhniți înaintea Domnului oștirilor?” Aceasta este paralelă cu lamentația lui Ieremia, atunci când el ilustrează prima dezamăgire.

Nu m-am așezat în adunarea batjocoritorilor și nu m-am veselit; am șezut singur din pricina mâinii Tale, căci m-ai umplut de indignare. Pentru ce este durerea mea necurmată și rana mea de nevindecat, care nu voiește să se vindece? Îmi vei fi Tu oare cu totul ca un înșelător și ca niște ape care seacă? Ieremia 15:17, 18.

Cuvintele noastre au fost îndrăznețe prin predicția din 18 iulie 2020 și, la vremea aceea, nu știam cât de grav ne răzvrătiserăm. La dezamăgire, timpul de întârziere era în desfășurare, în timp ce o clasă se tânguia, iar cealaltă clasă se bucura. În acel context, Maleahi afirmă:

Atunci cei ce se temeau de Domnul vorbeau adesea unul cu altul; iar Domnul a luat aminte și a auzit, și o carte de aducere-aminte a fost scrisă înaintea Lui pentru cei ce se tem de Domnul și care cugetă la Numele Lui. Și ei vor fi ai Mei, zice Domnul oștirilor, în ziua când Îmi voi alcătui nestematele; și îi voi cruța, cum cruță un om pe fiul său care îi slujește.

Apoi vă veți întoarce și veți deosebi între cel drept și cel rău, între cel ce slujește lui Dumnezeu și cel ce nu-I slujește. Maleahi 3:16–18.

În 2024 a sosit testul fundamental, reprezentat ca frica de Domnul. În acel test s-au manifestat două clase, iar grupul care alcătua cele două clase vorbise adesea unul cu altul în întâlniri regulate pe Zoom, de-a lungul celor trei zile și jumătate. Domnul a ascultat discuțiile lor. Clasa care se temea de Domnul a cugetat la Numele Lui: Palmoni, Leul din seminția lui Iuda, Alfa și Omega, Adevărul,

Cuvântul, Minunatul Lingvist, Piatra din colț și Piatra de încheiere, Mielul, Marele Preot ceresc, Templul, Stânca. Cei care au intrat în acea carte trebuie să fie nestemate pe coroana ce reprezintă steagul împărăției slavei. Când Își alcătuiește acele nestemate, atunci ei se întorc și deosebesc între cel neprihănit și cel rău. Când aruncă nestematele în casetă, atunci se deosebește cine este nebun și cine este înțelept.

Maleahi consemnează:

„Întoarceți-vă la Mine, și Mă voi întoarce la voi,

Dar voi ați zis: „În ce să ne întoarcem?”

Aduceți toate zeciuielile în vistierie, ca să fie hrană în casa Mea, și puneți-Mă astfel la încercare acum, zice Domnul oștirilor, dacă nu vă voi deschide ferestrele cerului și nu voi turna peste voi o binecuvântare, astfel încât să nu mai fie loc destul ca s-o primiți.

Depozitul este caseta, iar zeciuielile sunt fecioarele înțelepte. Depozitul este Cuvântul lui Dumnezeu așezat într-un nou cadru al adevărului. Bijuteriile care sunt puse în acea casetă sunt adevărurile legate de solia Strigătului de la Miezul Noapții. Zeciuielile erau păstrate într-o încăpere anume a templului, așa cum este arătat în curățirea lui Neemia. Casetă și depozitul, sau casa duhovnicească a lui Petru, reprezintă templul lui Dumnezeu, iar bijuteriile reprezintă temple omenești care sunt unite cu Divinitatea în locul tainic al Celui Preaînalt. Solii omenești nu pot fi despărțiți de solia divină. Bijuteriile sunt atât solii lui Dumnezeu, cât și solia pe care o proclamă. Inspirația identifică adesea împreună solia și solul.

„Dumnezeu a chemat biserica Sa în acest timp, așa cum a chemat pe Israelul din vechime, să stea ca o lumină pe pământ. Prin puternicul satâr al adevărului, prin solile îngerului întâi, al doilea și al treilea, El i-a despărțit de biserici și de lume, pentru a-i aduce într-o apropiere sfântă de Sine. El i-a făcut depozitarii legii Sale și le-a încredințat marile adevăruri ale profeției pentru acest timp. Asemenea sfintelor oracole încredințate Israelului din vechime, acestea constituie un depozit sacru care trebuie comunicat lumii. Cei trei îngeri din Apocalipsa 14 îi reprezintă pe oamenii care primesc lumina soliiilor lui Dumnezeu și pornesc ca agenți ai Săi pentru a face să răsunе avertizarea de-a lungul și de-a latul pământului. Hristos le declară urmașilor Săi: „Voi sunteți lumina lumii.” Pentru fiecare suflet care Îl primește pe Isus, crucea de pe Calvar spune: „Iată valoarea sufletului: «Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.»” Nimic nu trebuie îngăduit să împiedice această lucrare. Ea este lucrarea de cea mai mare însemnătate pentru acest timp; ea trebuie să aibă o întindere largă ca veșnicia. Iubirea pe care a manifestat-o Isus pentru sufletele oamenilor, în jertfa pe care a adus-o pentru răscumpărarea lor, îi va însufleți pe toți urmașii Săi.” Mărturii, volumul 5, 455.

Vom începe să reunim aceste concepte în articolul următor.

„În cursul ultimilor cincizeci de ani ai vieții mele, am avut prețioase ocazii de a dobândi o experiență. Am avut o experiență în mesajele primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger. Îngerii sunt înfățișați ca zburând prin mijlocul cerului, vestind lumii un mesaj de avertizare și având o legătură directă cu poporul care trăiește în ultimele zile ale istoriei acestui pământ. Nimeni nu aude glasul acestor îngeri, căci ei sunt un simbol menit să-i reprezinte pe

oamenii lui Dumnezeu care lucrează în armonie cu universul cerului. Bărbați și femei, luminați de Duhul lui Dumnezeu și sfințiți prin adevăr, proclamă cele trei mesaje în ordinea lor.”

„Am avut o parte în această lucrare solemnă. Aproape întreaga mea experiență creștină este întretesută cu ea. Există acum în viață unii care au o experiență asemănătoare cu a mea. Ei au recunoscut adevărul care se desfășoară pentru acest timp; au ținut pasul cu marele Conducător, Căpetenia oștirii Domnului.

„În proclamarea soliilor, fiecare specificație a profeției a fost împlinită. Cei care au avut privilegiul de a lua parte la vestirea acestor solii au dobândit o experiență care este pentru ei de cea mai înaltă valoare; iar acum, când ne aflăm în mijlocul primejdiilor acestor zile de pe urmă, când se vor auzi glasuri din toate părțile, spunând: «Iată-L pe Hristos», «Iată adevărul»; în timp ce povara multora este să zdruncine temelia credinței noastre, care ne-a condus afară din biserici și din lume, ca să stăm ca un popor deosebit în lume, asemenea lui Ioan, mărturia noastră va fi adusă astfel:

„Ceea ce era de la început, ceea ce am auzit, ceea ce am văzut cu ochii noștri, ceea ce am privit și mâinile noastre au pipăit, cu privire la Cuvântul vieții; ... ceea ce am văzut și am auzit vă vestim și vouă, pentru ca și voi să aveți părtașie cu noi.”

„Mărturisesc lucrurile pe care le-am văzut, lucrurile pe care le-am auzit, lucrurile pe care mâinile mele le-au pipăit cu privire la Cuvântul vieții. Și știu că această mărturie este de la Tatăl și de la Fiul. Am văzut și mărturisim că puterea Duhului Sfânt a însoțit prezentarea adevărului, avertizând prin condei și prin glas și dând soliile în ordinea lor. A tăgădui această lucrare ar însemna a tăgădui pe Duhul Sfânt și ne-ar așeza în acea ceată a celor care s-au depărtat de la credință, dând ascultare duhurilor înșelătoare.

„Dușmanul va pune totul în mișcare pentru a smulge încrederea credincioșilor în stâlpii credinței noastre din soliiile trecutului, care ne-au așezat pe platforma înălțată a adevărului veșnic și care au întemeiat lucrarea și i-au dat caracter. Domnul Dumnezeu lui Israel Și-a condus poporul, descoperindu-i adevăr de origine cerească. Glasul Său a fost auzit și este încă auzit, zicând: Mergeți înainte din putere în putere, din har în har, din slavă în slavă. Lucrarea se întărește și se lărgeste, căci Domnul Dumnezeu lui Israel este apărarea poporului Său.

„Cei care se țin de adevăr doar la nivel teoretic, ca și cum l-ar apuca cu vârful degetelor, care nu i-au adus principiile în sanctuarul lăuntric al sufletului, ci au păstrat adevărul viu în curtea de afară, nu vor vedea nimic sacru în istoria trecută a acestui popor, care l-a făcut ceea ce este și l-a statornicit ca lucrător misionar serios, hotărât, în lume.

„Adevărul pentru acest timp este prețios, dar aceia ale căror inimi nu au fost zdrobite prin căderea pe Stânca, Hristos Isus, nu vor vedea și nu vor înțelege ce este adevărul. Ei vor primi ceea ce este pe placul propriilor lor idei și vor începe să făurească o altă temelie decât cea care a fost pusă. Își vor măguli propria vanitate și propria prețuire de sine, socotind că sunt în stare să înlăture stâlpii credinței noastre și să-i înlocuiască cu stâlpi pe care ei înșiși i-au născocit.”

«Մա պիտի շարունակվի այնքան ժամանակ, որքան ժամանակը կտևի: Ամեն ոք, ով Աստվածաշնչի ջանադիր ուսումնասեր է եղել, կտեսնի և կհասկանա նրանց լուրջ

դրությունը, ովքեր ապրում են այս երկրի պատմության վերջին տեսարաններում: Նրանք պիտի զգան իրենց իսկ անբավարարությունն ու տկարությունը և իրենց առաջնահերթ գործը պիտի դարձնեն ոչ թե պարզապես աստվածապաշտության կերպարանք ունենալը, այլ Աստծու հետ կենսական կապ ունենալը: Նրանք չեն համարձակվի հանգստանալ, մինչև Քրիստոսը ձևավորվի իրենց ներսում՝ փառքի հույսը: Եսը պիտի մեռնի, հպարտությունը պիտի վտարվի հոգուց, և նրանք պիտի ունենան Քրիստոսի հեզությունն ու քաղցրությունը»: Notebook Leaflets, 60, 61.